

MOCIÓ que presenta el Regidor No Adscrit CARLES PALOMARES SAFARRÉS
Moció que es presenta per tal de demanar i exigir la immediata dimissió del president de Govern Espanyol, Sr. Mariano Rajoy.

Per tots és sabut que la política és complicada. De vegades les coses no son com un voldria i no pots fer-hi res per canviar-les, doncs no depèn d'un mateix i prou. Això s'evidencia més en els grans partits. Partits de gran format que estan dirigits i manats per persones que fan de la política la seva carrera i el seu 'modus vivendi', ben legítim, d'entrada. Els que fem política de proximitat veiem com som interpel·lats per les persones que un dia ens varen votar demanat-nos explicacions i exigint-nos-les pels constants incompliments de les promeses electorals. I fan ben fet. De vegades ens haurien de dir més coses. No pot ser que en política tot s'hi valgui. No pot ser que s'entengui al polític com a un gestor que roba o fa servir les seves influències per tal d'enriquir-se ell, o els seus familiars. No està bé, gens bé. No és normal sentir: "Això ho fan/feu tots. És normal. Tant els d'aquí com els d'allà". S'em cau la cara de vergonya. Jo em vaig posar en política per una altra cosa. La política és molt maca. La política és i ha de ser honesta. Són les persones les que la prostitueixen. És evident que no es poden dir ni fer les coses a gust de tothom, sempre hi haurà algú que es queixi. Això és la política. Intentar fer les coses per un bé comú, t'hagin votat o no.

Quan un s'adona que n'hi ha uns quants, de diferents colors polítics, que són capaços de fer tot el què calgui per tal de conservar la seva poltrona, que són capaços de mentir i jugar amb la il·lusió i l'esperança de les persones, que són capaços de tapar-se les vergonyes els uns als altres fent el que anomenariem 'canvi de cromos', que són capaços de privar de la llibertat que se suposa que tenim estant en democràcia, llavors un humil polític de proximitat com jo, pren les decisions que pren.

Després d'aquestes ratlles de simple moralitat política, anirem al que ens ocupa. El Sr. Rajoy hauria de dimitir. Sí, dimitir.

El PP ha incomplert sistemàticament el seu programa electoral. Podriem estar aquí fent un debat de la nació amb tot el què s'ha fet o deixat de fer, però no acabariem mai i tampoc ens toca a nosaltres fer-l'ho. A tall d'informació, i per tal de no allargar-nos en totes les promeses que es varen fer, em limitaré a posar alguns exemples prou rellevants com per acabar demanant la dimissió del President d'Espanya. Segur que hi haurà que dirà que m'he oblidat d'això, d'allò, de lo altre... no vull treure importància a allò que no diré, només escolliré alguns exemples, em sap greu.

Se'ns va prometre molt. Jo vaig fer campanya per tot allò amb ells. Jo vaig creure en el partit i vaig fer-ho donant la cara per ells esperant el compliment d'aquelles promeses. Vaig posar la meva cara per un projecte polític i econòmic que ens havia de treure del forat i, conseqüentment, també estava en joc la meva credibilitat. Soc conscient que potser no hi havia temps material per tantes coses, però sí que era un decàleg de bones intencions que havien d'ajudar a que fos possible tot allò.

En la proposta que varen fer de **“100 propuestas para el cambio”**, en el punt **1.3. Crédito para financiar la recuperación**. Diu que culminaran el sanejament i reestructuració del sistema financer. Enlloc de fer això es va rescatar Bankia i no a les persones. El diner no ha arribat mai a les famílies, autònoms i PIMES. S'ha salvat als “amigos del Régimen”. En aquest punt, també recordar que l'ILP de la PAH de tota Espanya, per tal de que fos possible la dació en pagament, se la va fer seva i, en un temps rècord, va liquidar d'aquesta ILP aquest punt, deixant al carrer tantes i tantes famílies i persones.

En els punts **1.4. Empleo seguro y flexible para todos, 1.5. Más emprendedores para la creación de empleo, 1.7. Reforma fiscal para el crecimiento y la equidad...** recordar que de llocs de treballs no se n'han creat, s'han destruït empreses i amb elles llocs de treball. No s'ha ajudat als emprenedors amb gairebé res, no hi ha hagut crèdit i molts han hagut de tancar. La reforma fiscal, que ens havia de permetre estalviar o tenir més diners per gastar amb la rebaixa dels impostos, ha acabat essent una fal·làcia. S'ha apujat l'IVA i l'IRPF que, amb la congelació dels sous i les pensions, alguns han patit rebaixes, i amb tanta retenció i increment de preus, s'ha empobrit més a la societat generant desconfiança als mercats. La veritat és que és per no acabar mai.

Els punt **1.10. Las infraestructuras que necesitamos**. Em sembla que no cal que digui gaire res al respecte. Mireu com tenim la província, Catalunya en general. La rebaixa sistemàtica en les inversions al nostre territori, la Nacional II i ara amb el tema d'ADIF amb l'AVE.

1.11. Política de vivienda para el crecimiento y la cohesión. Com diria aquell: “no hace falta desir nada más”. Ja m'he referit abans al tema dels desnonaments.

I quan parlen d'educació en el seu capítol 2? Té a tota la comunitat educativa en contra, la catalana i la de la resta de l'estat. Però es clar, a cop de decret.

Hi ha 100 mesures en aquell programa. Això és tant sols el principi. No continuaré parlant del seu programa incomplert. Els programes electorals haurien de llei! Si, llei! El seu incompliment hauria de tenir conseqüències. A partir d'aquí, ja se'n guardarien bé prou els partits a fer promeses que saben que incompliran!

De tot això en diuen democràcia, de fer les coses amb majoria parlametària sense escoltar a ningú. Només s'escolten a ells. No escolten a la comunitat educativa, als metges, a les persones que no poden fer front als pagaments hipotecaris, no fan cas al clam popular de Catalunya per tal de fer una consulta. Per l'amor de Déu! Prohibir una consulta! Què és la democràcia sino consultar i saber que volen els pobles? Aquesta és la millor eina per demanar i exigir als dirigents polítics que facin allò que els demana la gent, i no pas els dels seus respectius partits. Posar les lleis al servei de la democràcia. Aquesta era la finalitat de la Constitució Espanyola: fer un canvi i passar del 'Régimen' a la Democràcia. La Constitució havia de garantir les llibertats dins d'un marc legal. Unes normes al servei de la llibertat i no pas una llibertat limitada i reprimida per unes normes.

Ara ens trobem amb un problema polític: la Consulta. Perquè és polític. La seva legalitat dependrà de la voluntat política, i prou. Des del govern d'Espanya ens volen fer creure que és un tema legal i que no s'hi pot fer res. No hi hauria d'haver cap problema amb voluntat política. La democràcia, la voluntat i la veu dels pobles, hauria de ser un pes prou important com per poder fer legal una consulta com la que volem fer aquí. Si no és així, resultarà que haurem canviat una dictadura per una altra. Una llei immòbil que s'anomena Constitució ja no garanteix les nostres llibertats que se'ns suposa en democràcia. Per tant, s'hauria d'abolir i fer-ne una altra que ens garantís el què se li suposa que ens ha de donar: la llibertat. La llibertat per poder decidir, ara amb la Consulta i un altre dia ja ho veurem.

Aquest segrest de les llibertats i aquest autoritarisme, aquest immobilisme posant les lleis intocables en contra de les persones i la seva voluntat, aquesta manera de fer amenaçadora coaccionant la voluntat de votar de tots els catalans fins al punt de dir que se'ls inhabilitarà, i potser aniran a la presó, aquesta manera de recuperar els anys de l'Espanya gris i en blanc i negre, l'incompliment de totes les promeses (o gairebé totes) que va fer el Sr. Rajoy al capdavant del PP primer i ara com a President d'Espanya, em veig obligat a qualificar-lo de mentider. El Sr. Rajoy és un hipòcrita, i se'ns riu a la cara. El Sr. Rajoy és el president dels seus i prou. El Sr. Rajoy enyora el 'Régimen' i el 'NODO'. El Sr. Rajoy hauria de ser el President d'Espanya i de tots els espanyols, l'hagin votat o no. El Sr. Rajoy hauria de ser el President de la democràcia espanyola i modificar totes aquelles lleis que impedeixen que sigui així. En realitat és el president del que per a ells és la seva finca, que és Espanya, donant prebendes i privilegis als que estan a les seves files o hi han estat i, com a premi "por los servicios prestados", se'ls col·loca en una o altre empresa.

L'incompliment de les promeses electorals hauria d'estar penat. Enganyar i fer creure a la gent que un programa electoral els ha de canviar la vida per anar millor, i que passi el contrari, hauria de tenir conseqüències. Si això fos possible, les promeses electorals serien creïbles i reals.

En el preàmbul de la Declaració Universal dels Drets Humans hi diu:
"... Considerant que és essencial que els drets humans siguin protegits per un règim de dret per tal que les persones no es vegin forçades, com a últim recurs, a la rebel·lió contra la tirania i l'opressió." Això és el que pot passar, que la gent torni a sortir al carrer apel·lant a aquesta declaració.

Hi ha hagut molts gestos per part del govern espanyol cap a Catalunya i els catalans que es podrien considerar com a ofensius, tant en les paraules com en les formes.

Per tot això, i tot el què estaria per dir:

Demano el vot favorable per:

- 1- Demanar i exigir la dimissió del President de Espanya, Sr. Mariano Rajoy per tot l'esmentat anteriorment.

Moció presentada al Ple de l'Ajuntament de Girona del 13-10-2014

Aquesta proposta es retira de l'Ordre del Dia a petició del grup que la presenta.

- 2- Demanar a través de l'ACM i de l'AMI que traslladin aquesta proposta a la resta d'ajuntaments que han donat suport a la democràcia, a la Consulta, i se sumin a aquesta o facin mocions en els seus municipis en aquest sentit. Tot Catalunya hauria de demanar-ho.
- 3- S'envii aquesta petició a l'ONU per tal de garantir la llibertat del poble català i en garanteixi la seva seguretat.
- 4- Que aquest Ajuntament prepari de manera immediata un calendari d'actes per tal de poder fer campanya pel Si-Si, el Si-No i el No. Això és la democràcia i ens hem de poder expressar, esperant poder celebrar la Consulta.